

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220010743
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2220010743.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 11.02.2022, č. k. 4T/97/2020-121, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.03.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B. C. nar. XX.XX.XXXX v C.
trvale bytom: D. E., E. XXXX/X

odsudzuje

Podľa § 158 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 1.000,- (jedentisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, sa obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 1 (jeden) rok.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 11.02.2022, č. k. 4T/97/2020-121 uznal obžalovaného A. B. C. za vinného, že dňa 07.04.2020 v čase o 05.20 hodine v meste D. E. po ulici Bratislavská smerom k železničnej stanici viedol ako vodič osobné motorové vozidlo Mercedes Benz B200, EČV: F., kde nedal prednosť chodkyni G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E., H. I. J. XXXX/X, ktorá prechádzala cez vyznačený priechod pre chodcov smerom k budove železničnej stanici D. E., pričom pri uvedenej nehode G. E. utrpela zranenia, a to zlomeninu klenby lebečnej, vnútrolebečné krvácanie, otras mozgu I. stupňa, pomliaždenie a hematóm pravého oka, zlomeninu koncového článku III. prsta pravej ruky, pomliaždenie pravého ramena, mnohopočetné kontúzne ložiská na pravej polovici tela, s predpokladanou dobou liečby v trvaní približne 8 týždňov, počas ktorej bol sťažený obvyklý spôsob jej života, ktorým konaním obvinený porušil

ustanovenie § 4 odsek 1 písmeno f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

teda inému z nebanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to ho súd prvého stupňa odsúdil podľa § 158 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 1.000,- (tisíc) Eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu súd obžalovanému uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť náhradu spôsobenej škody poškodenej: Všeobecná zdravotná poisťovňa a. s. so sídlom P.O. Hviezdoslavova 26, 010 01 Žilina, IČO: 35937874 vo výške 1.598,47 Eur.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie voči výroku o treste, a to podaním zo dňa 25.02.2022, odoslaným na poštovú prepravu dňa 25.02.2022 a doručeným prvostupňovému súdu dňa 28.02.2022. Prokurátor odvolanie nepodal.

3. Podaním zo dňa 25.04.2022, doručeným prvostupňovému súdu dňa 27.04.2022 a podaním zo dňa 20.03.2023, doručeným odvolaciemu súdu dňa 20.03.2023 obžalovaný prostredníctvom obhajcov odôvodnil podané odvolanie nasledovne (skrátene):

3.1. Obžalovanému nebol zadržaný vodičský preukaz, od nehody uplynulo viac ako 2 roky a tejto dobe sa nedopustil žiadneho dopravného priestupku.

Trest zákazu činnosti postihuje viac jeho blízke osoby ako samotného obžalovaného, najviac jeho ešte ani nie 5-ročného vnuka K. C.. Maloletý má problémy s pľúcami a pomerne často musí navštevovať Detskú pneumologickú ambulanciu v Ružinovskej poliklinike a.s. a ambulanciu klinickej imunológie a alergiológie pre deti a dospelých prevádzkovanú spoločnosťou JOCIA s.r.o., so sídlom Bajkalská 18/A, Bratislava.

Maloletý má ťažkosti s vývinom reči, je hyperaktívny. Po mnohých psychologických a psychiatrických vyšetreniach sa jeho zdravotný stav vyhodnotil ako neurovývinová porucha ADHD. V súlade s odporúčaniami lekárov navštevuje:

- každý týždeň psychiatricku L. I. L. M., F. na Klinike duševného zdravia, s.r.o., Zochova 6-8, 811 03 Bratislava,

- každý týždeň liečebnú pedagogičku L. N. B. na Klinike duševného zdravia, s.r.o., Zochova 6-8, 811 03 Bratislava,

- psychológa L. F. L., C. XX H.,

- skupinové terapie – senzomotorický skupinový kurz pod vedením L. K. E., ktoré organizuje Klinika duševného zdravia, s.r.o.,

- každý týždeň pohybovú aktivitu v Little Gym Bratislava, Vajnorská 45.

- na 3 týždňovej báze logopedickú ambulanciu F. N. F., Líščie údolie, Poliklinika Karlova Ves, Bratislava. Matka maloletého K. C., D. C., je slobodná matka a nežije s otcom maloletého. Vzhľadom na nemožnosť plnej integrácie maloletého do školy, starajú sa počas dňa o maloletého starí rodičia (obžalovaný a jeho manželka). Matka maloletého musí vyvíjať zvýšenú pracovnú aktivitu, aby dokázala uhrádzať náklady na finančne náročné terapie maloletého, za ktoré mesačne platí cca 1.500,- €. Obžalovaný takmer denne vozí maloletého K. na terapie najmä do C., aby dostal dobrú zdravotnú starostlivosť a dokázal sa integrovať do bežného života. Manželka obvineného už nemá vodičský preukaz pre poruchu zraku.

Bez pomoci obžalovaného spočívajúcej v prevoze maloletého osobným motorovým vozidlom by maloletý K. nemohol absolvovať všetky terapie, ktoré nevyhnutne potrebuje. Je pritom nereálne, aby využíval hromadnú dopravu, pretože maloletý K. je tak hyperaktívny a citlivý na stimuly, že by cestu hromadnou dopravou nezvládol.

Na preukázanie vyššie popísaného skutkového stavu predložil obžalovaný odvolaciemu súdu lekárske správy maloletého K. C., čestné vyhlásenie svojej dcéry D. C. zo dňa 17.03.2023 a navrhol, aby ho odvolací súd k jeho starostlivosti o vnuka K. C. na verejnom zasadnutí vypočul.

3.2. Obžalovaný sa síce dopustil trestného činu pri vedení motorového vozidla, avšak v jeho prípade nie je trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá potrebný na zabezpečenie ochrany spoločnosti, pretože od spáchania skutku uplynuli už takmer 3 roky, počas ktorých obžalovaný naďalej viedol motorové vozidlá, pričom sa nedopustil v súvislosti s ich vedením žiadneho trestného činu ani priestupku. Pritom používa motorové vozidlo denne. Spáchanie trestného činu bolo u obžalovaného ojedinelým porušením dopravných predpisov.

3.3. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa existovala aj ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. j) Trestného zákona (obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život). Súd prvého stupňa síce zistil pri obžalovanom jedno odsúdenie v roku 1988, pričom sa na obžalovaného hľadí ako by nebol odsúdený, avšak vzhľadom na časový odstup 32 rokov je jednoznačne potrebné u obžalovaného konštatovať i existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa ustanovenia § 36 písm. j) Trestného zákona.

3.4. V súčasnosti je navyše daná i poľahčujúca okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. k) Trestného zákona, keď obžalovaný nahradil škodu spôsobenú Všeobecnou zdravotnou poisťovňou a.s., a to dňa 28.03.2022. S poškodenou G. E. sa obžalovaný na náhrade škody dohodol už skôr, v dôsledku čoho si táto náhrada škody v trestnom konaní ani neuplatňovala.

3.5. Pri ukladaní trestu je potrebné nepochybne prihliadnuť i na celovú dĺžku trestného konania, keď napriek priznaniu a spolupráci obžalovaného je toto vedené už takmer 3 roky.

3.6. Dĺžku uloženého trestu zákazu činnosti odôvodnil súd prvého stupňa i tým, že obžalovaný je povinný vykonať len jeho polovicu. Súd prvého stupňa pritom zjavne vychádzal z ustanovenia § 69 ods. 1 Trestného zákona upravujúceho podmienenečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Takéto odôvodnenie dĺžky uloženého trestu považuje obžalovaný za nesprávne a nezákonné. Vykonanie polovice trestu je totiž len formálnou podmienkou pre podmienenečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Podmienenečné upustenie nie je zo strany obžalovaného nárokovateľné, keď súd má možnosť, nie povinnosť podmienenečne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Taktiež je potrebné poukázať na to, že rozhodovanie o podmienenečnom upustení trvá určitý čas (podľa § 415 ods. 4 v spojení s § 437 ods. 4 Trestného poriadku by mal súd rozhodnúť do 60 dní od doručenia návrhu), čo v konečnom dôsledku spôsobuje to, že odsúdený musí reálne vykonať viac ako polovicu uloženého trestu zákazu činnosti.

3.7. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a následne rozhodol tak, že obžalovanému uloží peňažný trest v primeranej výške ako trest samostatný spolu s náhradným trestom odňatia slobody podľa ustanovenia § 57 ods. 3 Trestného zákona.

4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora, obžalovaného a jeho obhajcu.

4.1. Na verejnom zasadnutí boli oboznámené lekárske správy L. I. L. M., F. - Klinika duševného zdravia s.r.o., L. A. L. – Detská pneumologická ambulancia a L. N. O. – JOCIA s.r.o., týkajúce sa zdravotného stavu mal. K. C., ktoré potvrdzujú tvrdenia obžalovaného o zdravotnom stave mal. K. C., lustrácia v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov obžalovaného, evidenčnú kartu vodiča a lustráciu v Sociálnej poisťovni obžalovaného.

4.2. Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že v čase, kedy podal odvolanie proti prvostupňovému rozsudku, ešte nevedel o zdravotnom stave svojho vnuka. Liečba vnuka trvá minimálne jeden až dva roky. Pred pol rokom sa ukončili vyšetrenia a začali s liečbou. K spáchaným priestupkom uviedol, že mal aj má fabriku v Rumunsku aj Maďarsku, je to veľmi ďaleko a niekedy to prehnal o 10 – 15 km a už išli pokuty.

4.3. Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že výmery jednotlivých trestov považuje za mierne, avšak súladné so zákonom. Aj v súčasnosti je uloženie trestu zákazu činnosti v súdom určenej výmere účelné aj opodstatnené, najmä vzhľadom na preventívny aj výchovný účel trestu vyjadrený v Trestnom zákone. Odvolanie považuje za nedôvodné v celom rozsahu a navrhuje ho zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

4.4. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodnúť tak, že žalovanému bude uložený primeraný peňažný trest s náhradným trestom odňatia slobody, teda bez uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Ak by odvolací súd by mal za to, že by bolo potrebné uložiť aj takýto trest, tak navrhuje, aby bol ukladaný pri mimoriadnom znížení na hranici pol roka.

4.5. Obžalovaný sa pridržiaval prednesu svojho obhajcu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k týmto zisteniam a záverom.

6. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

7. Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že na strane obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Pri použití § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona vzhľadom na majetkové a zárobkové pomery obžalovaného, z ktorých vyplýva, že je schopný zaplatiť aj peňažný trest, súd mu uložil peňažný trest vo výške 1.000,- Eur. Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu obžalovanému súd uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov. Súčasne podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 mesiacov. Uloženie trestu zákazu činnosti takmer na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vzhľadom na všetky okolnosti tohto konkrétneho prípadu považoval súd za primerané napriek tomu, že obhajoba navrhla uloženie trestu zákazu činnosti na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby s odôvodnením, že obžalovaný od spáchania skutku, ktorý sa stal v roku 2020, naďalej šoféruje a vodičské oprávnenie k výkonu podnikania a práce potrebuje. Na druhej strane je však potrebné uviesť, že pri uložení trestu zákazu činnosti na dobu 18 mesiacov, polovicu ktorého obžalovaný je povinný vykonať, súd vychádzal aj z následkov jeho protiprávneho konania a zo zranení a ich rozsahu, ktoré poškodená pri dopravnej nehode utrpela.

8. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Odvolací súd však nepovažuje uložený trest obžalovanému, vo výmere stanovnej

prvostupňovým súdom, za primeraný závažnosti spáchanej trestnej činnosti ako aj osobe obžalovaného. K uvedenému odvolací súd uvádza nasledovné:

9. Obžalovaný sa v podanom odvolaní stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že v jeho prípade je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, pričom nezistil existenciu priťažujúcej okolnosti.

10. Obžalovaný namietal, že prvostupňový súd mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, a to že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Zo spisového materiálu, zabezpečeného už v prípravnom konaní, vyplýva, že obžalovaný sa od roku 2017 do roku 2005 sa dopustil 24 priestupkov na úseku cestnej premávky. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol v roku 1988 súdne trestaný, pričom v súčasnosti po amnestii hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Zohľadňujúc vyššie uvedené skutočnosti, najmä početnosť priestupkov na úseku cestnej premávky a skutočnosť, že porušenie pravidiel cestnej premávky obžalovaným bolo príčinou spáchania prejednávaneho trestného činu, nemožno konštatovať, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a priznať mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

11. Obžalovaný ďalej uviedol, že dňa 28.03.2022 uhradil škodu spôsobenú Všeobecnej zdravotnej poisťovni a. s. a s poškodenou G. E. sa obžalovaný na náhrade škody dohodol už skôr, v dôsledku čoho si táto náhrada škody v trestnom konaní ani neuplatňovala, a preto mu má odvolací súd priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona. Priznanie predmetnej poľahčujúcej okolnosti predpokladá dobrovoľnosť náhrady spôsobenej škody a jej nahradenie v plnom rozsahu. Obžalovaný bol k náhrade škody v prospech Všeobecnej zdravotnej poisťovni a. s. zaviazaný výrokom napadnutého rozsudku, ktorý bol vyhlásený dňa 11.02.2022, obžalovaný odvolanie voči výroku o náhrade škody nepodal a k jej uhradeniu pristúpil až dňa 28.03.2022, čo možno považovať za splnenie povinnosti na náhradu škody uloženej mu prvostupňovým súdom a nie za dobrovoľné nahradenie škody, ktoré predpokladá ustanovenie § 36 písm. k) Trestného zákona. Z tohto dôvodu mu nebolo možné predmetnú poľahčujúcu okolnosť priznať.

12. Podstatou odvolacích námietok obžalovaného bola skutočnosť, že prvostupňový súd uložil obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Uloženie tohto trestu považuje obžalovaný za neprimerané, pričom poukázal na odstup času od spáchania stíhaného skutku, vedenie riadneho života po jeho spáchaní a pomoc s liečbou a so starostlivosťou o maloletého vnuka K. C., ku ktorej je nevyhnutné vedenie motorového vozidla jeho osobou.

13. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

14. Ako vyplýva z § 61 ods. 2 Trestného zákona ukládanie trestu zákazu činnosti (v súvislosti s vedením motorového vozidla) nie je obligatórne, ale predstavuje možnosť súdu jeho uloženia v prípadoch, kedy to uzná za vhodné a účelné. Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené vtedy, keď páchatel' vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti viesť motorové vozidlo, napr. ak vodič motorového vozidla opakovane porušuje dôležité pravidlá cestnej premávky.

15. V rámci osoby obžalovaného je nevyhnutné zohľadniť, že už pred spáchaním stíhaného skutku bol opakovane postihnutý za viaceré priestupky na úseku cestnej premávky a napriek uloženým sankciám v tomto prípade opätovne porušil ustanovenia zákona o cestnej premávke, v dôsledku čoho poškodenej ublížil na zdraví, pričom jej liečba trvala približne 8 týždňov a bola spojená so sťažením jej obvyklého spôsobu života. Navyiac obžalovaný sa po spáchaní skutku do termínu verejného zasadnutia dopustil 4 priestupkov na úseku cestnej premávky, ktoré sa týkali prekročenia maximálnej povolenej rýchlosti. Uvedené priestupkové postihy obžalovaného deklarujú, že napriek tomu, že porušenie pravidiel cestnej

premávky z jeho strany vyústilo do ublíženia na zdraví inej osoby, naďalej porušoval pravidlá cestnej premávky, v dôsledku čoho je zvýšené riziko ďalšej kolíznej situácie. Z tohto dôvodu bolo nevyhnutné obžalovanému uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, ako správne učinil prvostupňový súd. Na druhú stranu odvolací súd v prospech obžalovaného zohľadnil plynutie času od spáchania skutku a jeho pomoc pri zabezpečovaní zdravotnej starostlivosti pre jeho maloletého vnuka K. C.. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval trest zákazu činnosti v trvaní 18 mesiacov, uložený obžalovanému prvostupňovým súdom, za neprimeraný. Trest zákazu činnosti možno uložiť na dobu 1 – 10 rokov, pričom odvolací súd tento trest obžalovanému uložil na samej dolnej hranici a pri nezmenenej výške uloženého peňažného trestu a výmery náhradného trestu odňatia slobody. Je potrebné si uvedomiť, že trest je aj ujmu na právach obžalovaného, a túto ujmu musí obžalovaný aj pociťovať, inak nemožno hovoriť o účelnosti uloženého trestu. Je na obžalovanom, aby počas výkonu trestu zákazu činnosti našiel alternatívne spôsoby dopravy, pričom v tomto kontexte je nevyhnutné zohľadniť, že zabezpečenie zdravotnej starostlivosti pre maloletého vnuka nie je uložením tohto druhu trestu obžalovanému priamo znemožnené.

16. Odvolací súd obžalovaným uvádzané skutočnosti, aj v kontexte jeho následných priestupkových postihov, nevyhodnotil ako mimoriadne okolnosti týkajúce sa pomerov páchatel'a, a preto neprichádzalo do úvahy mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti.

17. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pri uložení trestu zákazu činnosti na dobu 18 mesiacov vychádzal aj z následkov jeho protiprávneho konania a zo zranení a ich rozsahu, ktoré poškodená pri dopravnej nehode utrpela. Zároveň dodal, že obžalovaný je povinný vykonať polovicu takto uloženého trestu.

18. Z odôvodnenia prvostupňového súdu nemožno vyvodit', že trest zákazu činnosti vo výmere 18 mesiacov uložil obžalovanému preto, že obžalovaný je povinný vykonať len jeho polovicu. Poukaz prvostupňového súdu na možnosť podmieneného upustenia do výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, má skôr poučovací charakter, keď prvostupňový súd uvádza, že obžalovaný je povinný vykonať (minimálne) polovicu tohto trestu.

19. Odvolací súd, vzhľadom na vyššie uvedené, vyhodnotil odvolacie námietky obžalovaného ako čiastočne dôvodné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.